Nr. 100 (15.189). Lwów, czwartek 4. maja 1939. Rok LX.
Ч. 100 (15.189). Львів, четвер 4. травня 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-41.
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: Ц. К. О. Львів 504.060
" Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . 15.00 "
піврічно . . . . . . 30.00 "
річно . . . . 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Конфіската „Діла".

Вчорашне (99) число „Діла" підпало конфіскаті за (подаємо як у рішенні львівського городського староства) статтю п. н. „Покищо мир врятований" від слів „Чи те, що" до слів „польське місто". Конфіскаті підпали не цілі два рядки, за які поліція забрала ввесь наклад. Ми видали другий наклад.

Шведський нарід в обороні своєї незалежности й невтральности.

З нагоди першотравневого свята шведський міністр закордонних справ Зандлер виголосив у Гельсінгборгу промову, в якій торкнувся теперішнього політичного положення. Підкреслив, що Швеція та інші північні держави змагатимуть до того, щоб за всяку ціну **зберегти невтральність і не підуть на запросини великодержав, щоб взяти участь у їх комбінаціях.**

Мін. Зандлер заявив, що не уважає необхідним відповідати на запит Німеччини у справі загрози для Швеції, бо президент Рузвельт ствердив, що виступає з власної ініціятиви і тому запит Німеччини був зайвий. Далі мін. Зандлер із признанням згадав заходи през. Рузвельта на користь мира, заявився проти якихнебудь санкцій супроти Німеччини і висловив радість з того приводу, що **шведський нарід однозгідно рішився боронити незалежности і невтральности.**

Відпруження біля Ґібральтару.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Агенція Райтера повідомляє з Ґібральтару: Запори збудовані недавно на шляху до Ляліпеа, усунено з доручення військової влади. Британський воєнний корабель „Раміллі" як теж три британські і три французькі контрторпедовці покинули у вівторок рано порт Ґібральтару та відплили у східньому напрямі.

ҐІБРАЛЬТАР, ПАТ. Німецькі воєнні кораблі покинули у вівторок Танжер, Севту, Кадикс, Альжесірас і Малягу. Пізно пополудні сподівалися, що вони пройдуть Ґібральтарський пролив, бо пливуть у західньому напрямі.

Протимадярська кампанія словацької преси.

БРАТИСЛАВА, ПАТ. У словацькій пресі помітний цими днями зріст протимадярської кампанії. Часописи приносять низку вісток про переслідування словацької меншини на Мадярщині. Крім цього преса торкається граничних інцидентів звалюючи зовсім вину на мадярів, які представляють справу у зовсім фальшивому світлі. Вкінці словаки закидають мадярам, що серед них скріпилася ревізіоністична пропаґанда, яка має на меті відірвати нові території від чехословацької держави.

Мадярський парлямент про міжнародне положення.

На середу, 3-го ц. м. скликано комісію закордонних справ мадярського сойму, а на четвер скликано комісію закордонних справ сенату. В політичних колах панує думка, що ці комісії скликано до обговорення міжнародного положення. Не виключене, що міністер Чакі, який вертається до Будапешту в середу рано, виголосить на обох комісіях промови.

МІН. ҐАФЕНКУ ВІДБУВ ОСТАННЮ РОЗМОВУ З МІН. ЧЯНО.

ЧІТТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО, ПАТ. Мін. Ґафенку подався у вівторок рано до Ватикану, де його прийняв на півгодинній авдієнції папа Пій XII. Потім відвідав державного секретаря кард. Маліоне. В год. 13.30 відбулося в румунській амбасаді снідання з участю кард. Маліоне та інших кардиналів. Вечором мін. Ґафенку відбув останню розмову з мін. Чяно.

СОВІТСЬКІ ЛЕТУНИ ПЕРЕЛЕТІЛИ З МОСКВИ ДО АМЕРИКИ.

Совітські летуни Кокінакі і Гордієнко перелетіли з Москви до Злучених Держав Північної Америки. Їх літак відбув дорогу 6.516 кільометрів за 22 години 56 хвилин

По сля гостини мадярських міністрів у Берліні.

У Берліні проголошено офіційний комунікат про гостину мадярських міністрів ґр. Телекія і ґр. Чакія в Німеччині. Комунікат стверджує, що мадярські міністри у розмовах з канцлером Гітлером, мін. Рібентропом, марш. Ґерінґом і мін. Гессом обговорювали всі актуальні справи, що торкаються Німеччини і Мадярщини. Дотого-ж ті розмови підтвердили однозгідність поглядів Німеччини й Мадярщини на міжнародне положення.

Новий анґлійський амбасадор у Римі.

РИМ, ПАТ. У вівторок приїхав з Льондону до Риму новопризначений анґлійський амбасадор сер Персі Льоррен. Амбасадора привитали на двірці шеф дипльоматичного протоколу, шеф кабінету міністра Чяно, багато урядовців палати Чіґі і персонал анґлійської амбасади.

ЧУЖА ПРОПАҐАНДА В БЕЛЬҐІЇ.

БРЮССЕЛЬ, ПАТ. Рада міністрів вислухавши звідомлення міністра внутрішніх справ на тему деяких проявів чужої пропаґанди в Бельґії, уповноважнила міністра справедливости поробити всякі заходи, щоб її зліквідувати. Як зачувати, ці рішення запали у звязку з інцидентами, що їх викликали гітлерівці з нагоди свята німецького фронту праці.

Розмова амбасадора Гендерсона з міністром Рібентропом.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Амбасадор Гендерсон відбув у вівторок пополудні коротку розмову з мін. Рібентропом. Як запевняють із кол Форін Офіс, ця розмова не мала більшого значіння і не вийшла поза рямки звичайної дипльоматичної куртуазії. Амбасадор Гендерсон не мав спеціяльних інструкцій і не домагався додаткових пояснень до промови Гітлера. Одною зі справ, яких Гендерсон торкнувся у розмові, це було повідомлення, що анґлійсько-німецький морський договір уже не обовязує, бо анґлійський уряд не має наміру відповідати на німецький меморіял обширнішою нотою.

Анґлійська воєнна позичка для Румунії.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Букарештенський кореспондент „Фіненшіель Нюз" повідомляє, що анґлійський уряд готов дати Румунії кредит на 5 міліонів фунтів на 6% річно. Сплата почалася б від 1940-го року у формі достави сиріців. Ціла сума кредиту має бути вжита на закуп воєнного матеріялу. Анґлійська торговельна місія їде з Букарешту до Атен.

Розвіяні омани.

(З приводу „українського" уступу промови канцлера Гітлера)

Львів, 2. травня 1939.

(—р —ч). Майже в усій світовій незалежній пресі устійнилась опінія, що остання промова канцлера Гітлера фактично нових складників у нинішне політичне життя не внесла. Її не можна назвати якимсь рішальним зворотом у розвитку подій, що почалися раніш і котяться сьогодні неначе по інерції далі. Слушно назвав хтось тези промови точками над „і", які і без того вже були. І без тієї промови було ясно, що фльотовий договір з Англією не обовязує, що умовини пакту неагресії з Польщею трудно було порівняти сьогодні з тими, які були при його народинах, що врешті ніхто не сподівався круглого стола між демократіями і диктатурами після пропозиції Рузвельта. Словом, Гітлер не сказав нічого, що могло би світ приємно чи неприємно заскочити. Стан збройного мира залишився далі, а непевність і недовіря — це далі елементи, на яких спірається сьогоднішній европейський порядок. Поглибилося трівожне вижидання і почування провізорії.

Належимо до тих „щасливих" — на жаль — народів, що їх програмово-політична частина промови канцлера Гітлера не торкається. Те, що ми про себе в цій промові почули, є лише вияснення одного епізоду, який належить уже до історії: епізоду з Карпатською Україною, як державно-політичним твором. Гітлер подав до відома офіціяльно, в імені німецького уряду, — і це перша міродайна німецька заява у цій справі — що погодився на ліквідацію Карпатської України на те, щоб уможливити спільний польсько-мадярський кордон. Таким робом найшли підтвердження відомости, що вже раніше появились у чужій пресі („Парі Суар" з 24. IV. ц. р. і „Ґазета Польска" з 26. IV. ц. р.), згідно з якими зупинення німецьких військ перед кордонами Карпатської України Німеччина вважає концесією, яку вона зробила не лише Мадярщині, але перш усього Польщі. Отже маємо у промові канцлера Гітлера недвозначне і безсумнівне заперечення поголосок, поширених серед нашого громадянства тут і за кордоном, немов вмарш мадярів до Карпатської України заскочив Німеччину. Сьогодні ясно вже, що так не було, що Карпатська Україна була предметом торгу, яким розпоряджали відповідно до конюнктури. Віденський арбітраж — це не було звено консеквентно подуманої політики, спертої на якійсь ідеї. Це був, скажім, пляcтер, яким заклеїли хвилеву щілину та який можна було без жалю, як прийшла потреба, здерти. І сьогодні канцлер Гітлер приклеює його знову в іншому місці, на точці зустрічі німецьких інтересів з інтересами Польщі і Мадярщини, обтяжує ним, як концесією, Польщу у своїй теперішній дипльоматичній грі. Уважаємо — для ясности ситуації — за вказане підкреслити це. Стверджуємо, що канцлер Гітлер у своїй „українській" частині промови розвіяв дві омани: віденський арбітраж як акт міжнародньої справедливости і самовизначення народів — у німецькій інтерпретації.

Не будемо ще раз повторювати нашого погляду на спосіб поведінки Німеччини у справі Карпатської України. Ми вже його раз висловили. Пригадаємо — і це підтверджуємо сьогодні, — що було б політичною наївністю мати претенсії до вожда німецького народу, коли він використовує кожночасну політичну конюнктуру для інтересів своєї нації і держави. І не тому забираємо голос з приводу „українського" уступу промови канцлера, лише тому, щоби ще раз з цього приводу пригадати незрушну нашу засаду: український нарід не погодиться добровільно з ніяким політичним актом, який повстав виключно тільки як вияв односторонньої волі якогонебудь чужого чинника — без згоди й порозуміння з українцями. Коли Адольф Гітлер вічно, на кожному кроці проповідує культ нації, коли він постійно підкреслює, що не є вартний пошани нарід, який не почуває себе рівним і не хоче бути рівним у рідні народів — то не може мати претенсій і до нас, українців, що ми не погоджуємося бути тільки пилкою у чужих руках. Не хочемо теж заслуговатися на назву „меншевартного народу", здатного щонайвище до ролі васаля, дарма, що здаємо собі вповні справу з великанської ріжниці між нинішньою ситуацією нашою та інших сильних державних народів.

Ще одна заввага з приводу ідеї самовизначення народів. Вона сьогодні, в добі права лише сильних народів на їхній життєвий простір, — стала немов лише історичним спомином. Ще в жовтні 1938. р. провідні чинники Німеччини проповідували, що лише такі розвязки міжнаціональних конфліктів уважають тривкими, які „покриваються з правом на національне самовизначення". Сьогодні канцлер Гітлер дякує Провидінню, що дозволило йому, „невідомому воякові війни", звільнити його нарід від кайдан „найганебнішого диктату всіх часів". І одночасно, виправдуючи вмарш до Праги історичними правами Німеччини супроти чеського васаля, переходить взагалі до денного порядку над правом українців самовизначитись. Він ділить народи на упривілеєні і неупривілеєні. З його слів виходить, що німецький нарід таке право має, а з уступу промови про Карпатську Україну виходило б, що український нарід такого права не має. Невже ж національні почування це величини обєктивно неспівмірні? Чи лише великий нарід може мати трагічні моменти у свому житті саме тому, що він великий, а малий нарід не може мати права навіть на трагедію, права на біль?! Живемо в часах, де починає обовязувати нова мораль, мораль власної могучости сильних. Така мораль може вбити віру у поступ і вищу справедливість між людськими збірнотами. Однак вона не може стати елементом нашої, української віри в краще завтра. У світлі природного права на життя мусимо вважати таку мораль тільки засобом політичної тактики.

Одначе це все речі, які кажуть докладно відріжнювати політичну романтику і сентимент від політичного реалізму. Політичною романтикою є мати до Гітлера претенсії за те, що він на недосяжних висотах, на які сьогодні піднісся, бачить проблему Карпатської України інакше, з іншої перспективи, ніж її бачив тоді, коли знімався на ті висоти. Політичним реалізмом буде розуміти істотний сенс політичних конечностей, так зручно представлених у промові Гітлера. І бачити в них для себе одиноку реальну вказівку: право домагатися зацікавлення для своєї долі і право вірити в її поправу матимемо тоді, коли станемо силою, яку треба буде поборювати, або зеднати її собі, але якої злегковажити не буде можна. „Український" уступ промови Гітлера каже нам, що ми такою силою в його очах не є, що нами ще можна обдаровувати інших, що нами можна бити як тараном одних, або пропонувати як концесію іншим. Не ображуймось за те, лише напружімся та сконцентруймо всі наші живі сили і підпорядкуймо їх під один наказ: наказ українського національного інтересу. Тоді теж і несправедливість, яку сьогодні відчуваємо субєктивно, стане такою несправедливістю обєктивно, себто будуть розуміти її і чужинці. Тоді лише претенсії, які зголосимо, найдуть свій відгук навіть у таких відносинах, які характеризують сучасний світ.

З польської преси.

На історичному закруті.

Під таким багатомовним наголовком містить „Ґазета Польска" ч. 120 передовицю пера свого берлінського кореспондента К. Смоґожевського, який намагається змалювати тло, на якому повстав польсько-німецький пакт неагресії з 1934 р., що його потрактовано як своєрідний експеримент.

„Відношення канцлера Гітлера до Польщі було завжди складовою частиною та — у свому наставленні зовсім не незмінною — його загальної політики. На другий день по перебранню влади поставив собі канцлер таку головну ціль: обєднати німецький нарід і дозброїти його, нічим зате світові не заплативши. Тактика, що вела до тієї цілі спиралася перш усього на тому, щоб розбивати солідарність великодержав, загрожених німецьким експанзіонізмом та в тому, щоб запевнити собі якнайбільшу свободу рухів договорами з кожною великодержавою зокрема.

Кожний, хто мав мозок до думання, розумів усе те знаменито. Одначе не кожний готов був витягнути з того стану справи відповідні консеквенції. Бо тих, що разом виграли світову війну ділили політичні інтереси. Солідарне становище у справах, які їх повинні вязати утруднювали, якщо зовсім не унеможливлювали еґоїстичні міркування, що коли не противитися виладуванню німецького динамізму, то може вдасться вдержати свій стан посідання по цьому боці".

Ось так пояснює п. Смоґожевський кволість західніх великодержав та хиткість їх політики, на чому, очевидно, користала німецька політика. Західні великодержави не розуміли, на думку п. Смоґожевського, небезпеки, яку такий стан може витворити, зате в Польщі...

„... ми зясовували собі з того справу, що така короткозора політика великдержав доведе до того, що треба буде знову посвячувати чужі інтереси в надії, що таким чином удасться заспокоїти та вхопити в якісь рамки новий німецький експанзіонізм. Тоді ми рішилися безпосередньо умовитися з III. Німеччиною. Наш договір з 1934 р. не був ніяким союзом. Він був тільки дого

вором, який виключає вжиття сили. Він був відбиттям усіх спроб посвятити наші інтереси третьою стороною на жертвеннику „европейського заспокоєння“. Він був сміливою спробою створити добросусідські, польсько-німецькі взаємини в атмосфері взаїмного довіря та взаїмного пошанування життєвих інтересів другої сторони.

В січні 1934 р. ніхто не міг точно передбачити, що нам будучність принесе. Або експеримент дасть позитивний вислід і тоді приязне польсько-німецьке сусідство було би вартісним складником дійсного европейського миру — або вислід буде неґативний, але за кілька літ світ поробить багато цінних дослідів і зорієнтується у справжніх плянах та задумах уряду Третьої Німеччини. Розвиток подій, здається вказує на те, що експеримент випав неґативно. Дуже того жалуємо, але не можна не ствердити, що в міжчасі те, про що прості люди в Польщі знали вже шість літ тому, пересічний француз і тим більше англійський чоловік з вулиці зрозумів щойно сьогодні...

Канцлер Гітлер велів припинити ревізіоністичну пропаганду супроти Польщі, коли доволі швидко переконався, що на всі спроби „мирної розвязки“ довершеними фактами, Польща відповіла би силою. При тому автор передовиці звертає увагу на те, що перша енунціяція Гітлера на тему польсько-німецьких взаємин торкалася саме „звороту Німеччині Данціґа й Поморя“ (інтервю в „Сандей Експрес“ із 12. II. 1935). Тому, що рішуче становище Польщі не було на руку канцл. Гітлерові, він рішив зайнятися іншими лекшими та справедливішими справами — як каже п. Смоґожевський — справами, значить відзискав Саару, увів обовязкову військову службу, поладнав справу Надренії, зайняв Австрію, Судети...

„Тут починається нова серія несподіванок, які зі справедливістю не мають нічого спільного. Одною з них мало бути захоплення цілого доступу Польщі до моря під німецьку контролю. Тому то в березні ми не стратили голови й не дали себе заскочити, тому, що ми знайшли нові й важкі ґарантії нашої безпеки, рішено з великої злости „покарати“ нас зірванням договору з 1934 р. Про іншу „кару“ важко сьогодні думати. Перед тим треба було б розсварити („поружніць“) великодержави, що мають спільні інтереси та відокремити ту державу, якій хотілося б накинути свою розвязку“.

І саме це питання, як мала б така розвязка виглядати, найцікавіше. Автор статті покликується на націонал-соціялістичного ідеольоґа Альфреда Розенберґа, який писав ще в 1927. р., що „усунення польської держави є начальним постулятом Німеччини“. На думку п. Смоґожевського тепер погляди Розенберґа не так змінилися як радше пристосувалися до змінених обставин. „Усунення“ можна би сьогодні зовсім добре замінити „відсуненням“ від Балтику у східному напрямі.

„Хайби собі той чесний, працьовитий і расово споріднений польський нарід жив у рямках формально незалежної держави — іронізує автор статті — але щоб та держава вела тільки й виключно протисовітську політику, щоб його господарка була залежна від німецької господарки...“

Як доказ на те наводить п. Смоґожевський цитат із найновішого бюлетину „Н. С. Партай-Кореспонденц“ із 30. м. м.

„Лінія Висла—Прут є відвічним граничним валом між Сходом і Заходом. Від 1920 р. є валом проти большевизму. Від Варшави залежить, чи це завдання буде їй залишене...“

З тону статті п. Смоґожевського можна зовсім добре відчути, що такої розвязки Польща не хоче й на неї не піде. Польща бере як вихідну точку власне розуміння своїх завдань, історичної ролі та цілей державної політики. І саме це — твердить берлінський кореспондент „Газети Польскої“ п. Смоґожевський — найбільше обурює німецьку пресу та політичні берлінські кола, які польсько-совітський союз та закріплення польсько-французького союзу вважають нечуваною провокацією.

„Уважайте на Ґданьск“!

„Курієр Польскі“ з 30. ц. м. пише на тему Данціґа таке:

„В політичних колах зясовують собі з того справу, що найближчі тижні та може й місяці не будуть легкі в польсько-німецьких взаєминах. Вже перед віками знали наші батьки, що найгіршим злом є „злий сусід“.

„...Гітлерівська Німеччина шукає ріжних викрутів, щоб її не можна було оголосити „напасником“. В Чехословаччині викликали „повстання“ судетських німців, щоб виступити в їх обороні“.

Прихильні для Польщі люди, як пише „Курієр Польскі“, при тому добре обізнані з „операційними“ методами Німеччини перестерігають перед ними Польщу ось як:

„В Польщі німців мало. Але вважайте на на Данціґ. Гітлерівський „Фолькстаґ“ або данціґська громадська рада може одного дня проклямувати злуку Данціґа з Німеччиною. Польща виступить проти данціґців і тоді Німеччина стане в обороні німецького населення в гирлі Висли. Тоді вони не будуть „напасниками“; але „оборонцями“ німецького народу.

Такі перестороги дають чужинці, що пережили минулі роки в Чехословаччині і слідкували там за розвитком подій. Часопис від себе дає відповідь на всі, такі приязні перестороги, що

„Польща не дозволить на ніякий „довершений факт“. Таким „довершеним фактом“ була би, очевидно, здогадна проклямація данціґського Фолькстаґу про злуку Данціґу з Німеччиною“.

Відповідь Польщі на такий, чи інший довершений факт була би тільки одна — кінчить „Курієр Польскі“ — збройна розправа.

—o—

Пощо і з ким говорити.

СТАТТЯ Б. ВОЄВОДИ БОРКОВСЬКОГО У „ВЄКУ НОВІМ“.

„Век Нови“ з 3. ц. м. містить статтю б. львівського воєводи Борковського присвячену проблемі польсько-українських взаємин. Автор, пригадуючи вістку, що її кілька днів тому приніс „Ґонєц Варшавскі“ про те, що у Львові ведуться польсько-українські розмови, в яких з польського боку участь беруть представники ширшого політичного „віяльця“, з українського тільки одна ґрупа, — обговорює питання, чи того роду розмови можуть мати якийсь корисний сенс. Розмови, що їх ведено в минулому десятилітті, мали познайомити представників обох народів, що вони про себе справді думають. Китайський мур, який відгороджував польське громадянство від українців був такий сильний, що створював для поляків небезпеку повної ігноранції щодо настроїв кілька міліонового населення в Польщі.

„За той час, завдяки тим розмовам та ще іншим чинникам ступінь поінформування з польського боку помітно покращав. Польська преса присвячує куди більше уваги проявам української прилюдної думки, трапляються чимраз частіше випадки, що польська публика намагається навіть інформуватися безпосередньо, просто з української преси. На жаль, менше точні інформації є щодо пропорції поодиноких політичних сил в українському громадянстві, але й у тому випадку вже помітний поступ.

Теперішні розмови повинні мати інші напрямні, хоч, без сумніву, в ділянці інформаційній вони могли б теж принести ще багато корисного. Теперішні розмови повинні стати спробою глибшого зрозуміння відмінних постулятів обох сторін, щоб розглянути, чи на вищому рівні обовязків супроти держави не можна було б їх звести до деякої міри спільного знаменника“.

Далі автор висовує тезу, що розмови між людьми, що думають однаково, зовсім зайві, зате все варт говорити з тими, що мають інші погляди, на те, щоб їх переконати, щоб в атмосфері повної свободи знайти стичні точки, що могли б задоволити обі сторони, очевидно не без взаїмних концесій. Ріжниці поглядів створювали давніше непрохідні перешкоди до порозуміння між поодинокими колами громадянства. Сьогодні такі погляди, здебільша, перейшли вже до історії.

„Коли ставимо собі питання, з ким говорити, устійнивши вже в якій цілі, то насувається відразу думка, чи доцільні були б розмови тільки з тими, які у даному громадянстві мають помітний голос. Очевидно може заістнувати такий стан, що розбіжність поглядів буде така велика, засадниче становище таке ріжне, що істнують впливові ґрупи, з якими годі буде договоритися, не тому, щоб хтось не хотів, але тому, що згори відомо, що в ніякій, хочби в доривочній точці нічого узгіднити не буде можна. Та ще менша може бути користь розмови із такими, які, хоч може й раді з нами погодитися, репрезентують тільки самих себе, без ніякого впливу на маси. Виключна розмова з такими, хоч би вона була іноді цікава, мусить вести до найбільшої небезпеки, якою є самообман.

Тому мені здається, що доцільне було б при нинішньому стані справи вести тільки такі польсько-українські розмови, в яких по обох сторонах поза інтелектуальними чинниками, що облекшують зрозуміння та вияснюють теоретичне становище обох сторін, будуть брати участь люди, що репрезентують сильні ґрупи громадянства, які по змозі вичерпували б цілу ґаму віяльця політичних переконань“.

Щоб сповнити своє завдання — пише автор тієї статті — ті що ведуть розмови, не повинні спускати очей із засадничої цілі, щоб узгіднити у свого роду мінімальній програмі норми співжиття в одній державі, для добра загалу населення і для добра держави.

Як іде субскрипція протилетунської позички.

На конференції львівської щоденної преси, що відбулась у воєвідстві 2. ц. м., почули присутні з уст п. воєводи Біліка, як поступає підписка протилетунської позички на терені львівського воєвідства. До 1. ц. м. зложено на згадану ціль на терені воєвідства **14.806.000 золотих**. Коли йде про поодинокі повіти, то підписка протилетунської позички виглядає так: Бібрка 280.000, Березів 59.000, Добромиль 65.000, Дрогобич 1,200.000, Городок 61.000, Ярослав 252.000 Яворів 44.000, Кольбушова 36.000, Коросно 124.000, Лісько 142.000, Любачів 75.000, Ланьцут 141.000, Мостиська 69.000, Ніско 88.000, Перемишль 329.000, Переворськ 205.000, Рава Руська 108.000, Рудки 84.000, Ряшів 358.000, Самбір 147.000, Сянік 169.000, Сокаль 144.000, Тарнобжеґ 141.000, Турка 57.000, Жовква 152.000, Львів-Повіт 96.000, Львів-Місто 9,000.000. Дальше почули приявні як іде підписка позички серед ріжних слоїв та професій населення, вкінці як серед поодиноких національностей воєвідства. Виходить, що жиди у львівському воєвідстві зложили досі на позичку **3,599.000 зол., українці 156.400 зол.**, німці 106.280 зол.

Субскрипція протилетунської позички триватиме ще всього три дні, до **5. травня** включно. Тому всі ті установи й поодинокі особи, які з тих чи інших причин не підписали досі нічого, повинні це зробити в трьох найближчих днях. Пригадуємо, що українці у Львові купують позичку і бони протилетунської оборони в Земельному Банку Гіпотечному та в Центробанку, а в краю у наших кредитових установах (Українбанках).

—о—

Законопроєкт про президентські декрети.

ПОВНОВЛАСТИ В ГОСПОДАРСЬКИХ ТА ВІЙСЬКОВИХ СПРАВАХ.

ВАРШАВА, ПАТ. 2. ц. м. в 9. годині відбулося засідання ради міністрів, яка приняла м. ін. законопроєкт такого змісту:

„Уповажнюємо президента до дня відкриття найближчої звичайної сесії сойму видавати декрети в ділянці справ господарських, фінансових та оборони держави, за винятком зміни розпорядку президента з 13. жовтня 1927. р. про стабілізацію золотого."

—о—

Італія не загрожує Єгиптові.

ПИСЬМО ІТАЛІЙСЬКОГО КОРОЛЯ ДО ЄГИПЕТСЬКОГО.

КАЇРО, АТЕ. Як говорять у тутешніх політичних колах, італійський посол привіз із Риму письмо до короля Фарука, в якім король Віктор Емануїл запевнює, що Італія в ніякому випадку не думає про аґресію на Єгипет.

—о—

Велика Британія матиме небавом міліонову армію.

ЗАЯВА БРИТІЙСЬКОГО МІНІСТРА КООРДИНАЦІЇ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Міністр координації оборони льорд Четфільд заявив, що закон про військову підготову дасть змогу покликати під зброю контингент, який разом із постійною армією піднесе чисельний стан збройних сил до міліона вояків. Цей стан можна буде осягнути, не вихісновуючи резерв ані частин цивільної оборони.

Цілий нарід однозгідно апробує нову політику уряду.

Англія не ставиться ворожо до Німеччини, від якої залежить, чи Англія мусітиме виконати ґарантії, що їх дала деяким державам.

ПАЛАТА ГРОМАД ПРИНЯЛА ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ОБОВЯЗКОВУ ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ.

ЛЬНДОН, ПАТ. В понеділок Чемберлен предложив палаті громад законопроєкт про військову службу та про резерви війська. Палата громад приняла оба законопроєкти в першому читанні.

ДАВНЯ Й НОВА ФОРМА МОБІЛІЗАЦІЇ В АНГЛІЇ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Законопроєкт про резерві й помічні військові сили, що його оголошено в понеділок вечором, упрощує процедуру, якою покликують до зброї резервістів. Дотепер процедура була така: Оголошувано королівську відозву, розплякатовувано заклики та покликувано резервістів індивідуально. До 10-ох днів мусів зібратися парлямент. Лиш дуже поважна криза могла оправдати покликання резервістів.

Тепер король матиме право поручити міністрам війни, маринарки й летунства покликати всіх чи частину резервістів, якщо згадані міністри вважатимуть це за необхідне. Як припускають, коли парлямент ухвалить закон про військову службу, король дасть міністрам повновласть покликувати резерви на 3 роки.

ЛЕЙБУРИСТИ ДАЛЬШЕ ВИСТУПАЮТЬ ПРОТИ ОБОВЯЗКОВОЇ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Після спільної наради начальної ради партії праці та професійних спілок появився комунікат, що дає підтримку парляментарної репрезентації партії праці у справі військової служби та робить урядові закид, що він зломив обіцянку.

Становище Ірляндії до загального обовязку військової служби.

ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА ОБОВЯЗУВАТИМЕ ТАКОЖ ГРОМАДЯН ДОМІНІЙ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Високий комісар (дипльоматичний представник) Ірляндії в Льондоні виїхав у понеділок пополудні з Ліверпулю до Добліну. Як говорять, його подорож стоїть у звязку з заведенням обовязкової військової служби в Англії.

Як говорять, де Валера виступив проти того, щоби пристосовувати закон про обовязкову службу в Ірляндії.

Премієр Північної Ірляндії (яка належить безпосередньо до В. Британії) приїхав на запросини Чемберлена до Льондону. Перед виїздом заявив він, що не знає змісту закону про загальний обовязок військової служби, але припускає, що він буде відноситися до Північної Ірляндії так само як до решти В. Британії.

Громадяни Ірляндії та доміній підчас побуту в Англії підлягатимуть обовязкові військової служби, якщо вони не належать до збройних сил свого краю.

—о—

АНҐЛЬО-СОВІТСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧИЛИСЯ.

ЛЬОНДОН, АТЕ. У відповідь на інтерпеляцію в палаті громад Чемберлен зложив таку заяву:

„Переговори зі СССР йдуть дальше. Мін. Галіфакс приняв амб. Майського в суботу, як він лиш приїхав з Москви. Розумію, що в цій справі треба зложити як найскорше заяву, але тепер це неможливе."

—о—

ЗАКОН ПРО НЕВТРАЛЬНІСТЬ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ ЧАСТИННО ПЕРЕСТАВ ОБОВЯЗУВАТИ.

ВАШИНҐТОН, ПАТ. В понеділок опівночі автоматично вигасла 2. стаття закону про невтральність, згідно з якою підчас війни можна було вивозити товар до воюючої держави лиш за готівку і неамериканськими кораблями.

Тепер можна ввести ембарґо на зброю з хвилиною, коли президент ствердить, що є війна між двома чи більше краями.

—о—

НІМЕЦЬКИЙ КОНСУЛЬ ЗГИНУВ У КАТАСТРОФІ.

ТУНІС, ПАТ. У віддалі 10 км. від Тунісу трапилася самоходова катастрофа, в якій згинув німецький ґенеральний консуль фон Біберштайн з дружиною.

НЕ ДОЗВОЛЯЮТЬ ВИДАВАТИ ЛИТОВСЬКИЙ ЧАСОПИС.

РИГА, ПАТ. Повідомляють з Мемеля, що німецька влада рішуче заборонила видавати в Мемелі литовський щоденник.

ПРИГОДА ГЕН. БРАВХІЧА.

РИМ, ПАТ. Літак, яким німецький ґенерал фон Бравхіч відлетів з Риму до Триполісу, мусів внаслідок поганих атмосферичних умовин причалити в Катанії. Ген. Бравхіч подався звідти самоходом до Таорміни.

—о—

ВІЙНА В КИТАЮ.

ТОКІО, ПАТ. Японські військові звідомлення стверджують, що в останніх днях квітня у провінції Шансі ішли бої з китайським військом та закінчилися розбиттям китайців. Китайське військо, що заатакувало Нанчанґ — столицю провінції Кіянґсі — розбите, воно втратило 1.500 убитих. У боях бере живу участь японське летунство, що бомбардує летовища. В останніх 4-ох днях убили у повітряних боях 11 китайських літаків, при чому японці втратили два літаки.

штайн із дружиною.

—о—

ПОВОРОТ МАДЯРСЬКОГО ПРЕМІЄРА ТА МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ З БЕРЛІНА.

БЕРЛІН, ПАТ. У вівторок перед полуднем відїхав з Берліна до Будапешту прем. Телекі з жінкою та з мін. Чакієм. На двірці прощали їх мін. Рібентроп, державний підсекретар Вайцзекер, німецький посол з Будапешту та інші

Дрібні вістки.

До Венеції приїхала комісія, складена з 16-ти вищих німецьких визначних урядовців, що мають ознайомитися зі станом організації карних заведень в Італії.

Сейсмографічна обсерваторія в Сієнні занотувала в понеділок в год. 7.11 сильний землетрус, якого осередок знаходиться у віддалі 9500 км.

З Сагари надтягає зі швидкістю 100 км. на годину незвичайно сильний цикльон, що дійшов уже до Лібії. Внаслідок цикльону повстають всюди на його шляху піскові бурі, що майже зовсім засипають оселі. Вся летунська комунікація припинена.

Англійський водолітак „Чалленджер", що літав між Савтгемптоном і південною Африкою, мусів недалеко Мозамбіку причалити на плитких водах і розбився. Пільот згинув, радіо-оператор ранений, з подорожніх три особи легко ранені.

Посли Норвегії і Румунії передали ґен. Франко свої документи призначення.

Американця Оскара Лямпе, віцедиректора копальні „Ґуанахуато Консолідатез", схопили бандити, які домагаються окупу в сумі 13 тисяч долярів.

Президент Рузвелт призначив б. секретаря торговлі Ропера послом у Канаді.

Президент Фінляндії Калліо приїде з офіційною візитою до Таллїна влітї ц. р.

Начальний вожд литовської армії ґен. Раштікіс приїде 8-го травня до Варшави.

У Смолениках, у мемельській країні згоріла, підпалена невідомо ким, синагога. Німецька пожежна сторожа пильнувала, щоб огонь не перекинувся на інші будинки.

АЛЬБАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ВИЇХАВ З АТЕН.

АТЕНИ, ПАТ. Король Зогу з жінкою виїхав з Атен до Царгороду.

АНКАРА, ПАТ. Урядові кола підтверджують, що король Зогу, який подорожує інкоґніто, приїде в середу до Стамбулу, де має намір поселитися на постійне.

—o—

ВИЇЗД БРИТІЙСЬКОЇ КОРОЛІВСЬКОЇ ПАРИ ДО КАНАДИ.

ЛЬОНДОН, АТЕ. Брит. королівська пара виїде з Льондону 6. ц. м. до Портсмуту, відкіля відчалить до Канади.

—o—

ЕСПАНІЯ НЕ ПРИСТУПИЛА ДО ОСИ РИМ—БЕРЛІН.

ЛЬОНДОН, АТЕ. Ґен. Франко запевнив брит. уряд, що хоч Еспанія підписала протикомінтернівський пакт, вона не приступила до оси Рим—Берлін. Пакт підписала вона з огляду на вороже становище супроти комунізму.

—o—

ГЕНЛЯЙН НАМІСНИКОМ СУДЕТІВ.

БЕРЛІН, АТЕ. Гітлер заіменував намісником судетських країв ґавляйтера Генляйна, що дотепер був комісарем судетських округів.

—o—

ВІДНОШЕННЯ ЮГОСЛАВІЇ ДО БАЛКАНСЬКОЇ АНТАНТИ.

БІЛГОРОД, АТЕ. Як це стверджує „Політика" у статті, що її інспірували урядові кола, приязнь Югославії з віссю Рим—Берлін не змінить інших зобовязань Югославії, зокрема тих, що випливають з балканського пакту, союзу з Румунією та пакту з Болгарією.

Стаття стверджує, що відносини з Болгарією покращали, але не згадує про ніякий пакт неаґресії, про що були поголоски по венецьких розмовоах.

ВПРАВИ НІМЕЦЬКОЇ МОРСЬКОЇ АРТИЛЄРІЇ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Аґенція Райтера повідомляє з Ковна, що у вівторок починаються біля мемельських берегів великі вправи німецької морської артилерії. Ці вправи мають на меті виказати ступінь підготови першої лінії укріплень до оборони мемельської території.

Хто не купує річно бодай 10 книжок для власної потреби — той не заслуговує на назву інтеліґента.

НАЧАЛЬНИЙ ВОЖД ЛИТОВСЬКОЇ АРМІЇ ПРИЇДЕ 8. ТРАВНЯ ДО ПОЛЬЩІ.

КОВНО, АТЕ. Начальний вожд литовської армії заявив представникам преси, що на запросини марш. Сміглого - Ридза виїде 8. ц. м. до Варшави зі шефом II відділу штабу та адютантом.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Пятниця, 3. травня 1889.

НА ПРАВОСЛАВІЯ.

В Тисьмениці перейшло онодї — як повідомляє „Дзєннік Польскі" — 10 маломіщанських родин на православія. „Дзєннік" бачить у цьому факті „москвофільську аґітацію" й ц. к. староство вислало до Тисьмениці комісію, що має розслідити причину тієї зміни віри.

БОРОТЬБА ЗІ ШТУНДОЮ.

Штунда поширюється щораз більше в Росії й уряд вигадує ріжні проєкти і пляни, щоб її придушити. Нічого не помогло висилати православних священників на диспуту між штундистів (таким апостолом був і о. І. Наумович) — тепер уряд загадав ужити до такої місії світських людей. Таким апостолом є якийсь Ольшевський, що — кажуть — визначається гарною вимовою і великою вправою в дискусії над богословськими питаннями.

ДЛЯ ЗАБЕЗПЕКИ ЖИТТЯ І ЗДОРОВЛЯ РОБІТНИКІВ.

В Берліні цісар Вільгельм відкрив виставу предметів, що мають служити для забезпеки життя і здоровля робітників по фабриках. Крім усяких машин та засобів при них для безпеки робітників є на виставі література всіх країн і культурних народів, що торкається справи забезпеки життя і здоровля робітників. Зі статистики виходить, що минулого року було коло 100.000 нещасливих пригод на фабриках. Ця вистава може мати велике значіння для фабрикації машин в будуччині, бо найкраща машина не буде нічого варта, як не матиме найкращих і найуспішніших приладів, що охороняють здоровля робітників.

РАЙ КАРР. 6

Стримане слово.

Цей чоловік знаходився на пару кроків від неї і в тій хвилині обернувся в її сторону.

— Анно... г-м!..:

Він не докінчив, бо закашлявся. Відтак чемно усміхнувся. — Вибачте пані... чи може ви зверталися з чимось до мене?

— Я... я..., — пробурмотіла вона.

— Імя моє Гартій. Гартій і Спілка, як відомо. А тут білет! — І він бундючно вийняв з кишені якийсь папір якби пашпорт. Властиво я зайшов сюди до містера Олдфоя. Чи може припадком ви знаєте того пана? Малий інтересик, як звичайно.

Анна Олдфой непевно підвелася на рівні ноги. Щож те мало значити? Перед нею стоїть Корнелій, що вдає, що він не Корнелій і вдає, що він її не знає!

— Корнелій!

Він заперечив головою. — Ні, ласкава пані, моє імя Гартій. А щодо містера Олдфоя...

— Я є..., — і вона облизала язиком свої висохлі губи, — я пані Олдфой.

— Де мій капелюх? Вибачте... Так, я це розумію знаменито.

І Гартій вискалив зуби, збитий з пантелику.

— У вас є якийсь інтерес до містера Олдфоя? — вона спитала енергійно. Що за інтерес міг Олдфой мати з Корнелієм, хіба... Але той чоловік, що стояв перед нею, сміявся.

— Нічого такого страшного, можу паню запевнити. Я хочу його запізнати з моїм приятелем, паном Абдулем Алі, що є продавцем рідкої старовини, відомо. І то абсолютно все.

Він заакцентував особливо останні слова і не переставав усміхатися.

— Яким то способом сталося, що ви пізналися з моїм чоловіком?

— Ми стрінулися цілком припадково в одній... конторі сьогодні по обіді. Я не заберу йому довго часу. А щодо інтересу, то пані тим не потребують журитися.

— Я пішлю його до вас.

Коли вона вийшла, Гартій зігнав злість зі свого серця словом: „Фу! пропади!" — а це знову примусило Абдуля Алі вмішатися з остраху.

— Чи може тут зайшла яка помилка? — спитав, з остраху, щоб не пропав задуманий інтерес.

Гартій зареготався. — Тут зайшла дрібна помилка, Абдуле Алі! Але це не дотичить мене і не має нічого спільного з вашою продажею.

— Так? і магомеданець узявся зараз полірувати свої речі шматинкою.

Олдфой пройшов через веранду, усуваючи перед собою ріжні бамбусові стільці, що стояли йому на перешкоді. Він був у дуже чистому білому одязі, дуже дистинґований.

— Добрий вечір! — кивнув на Гартія. — Моя жінка казала мені, що ви чекаєте на мене. Мені дуже прикро, що в неї так нагло появився біль голови. Дуже прикро!

Хвилину трохи помовчав.

— Але то добре сталося, що вона відійшла, бо мені треба купити для неї якусь несподіванку. Чи ви лише не виявили їй наших намірів? — додав з острахом.

— Ні. А тут є містер Абдуль Алі, продавець, що я вам про нього говорив.

Найближчих десять хвилин пройшло на оглядинах „рідкостей" Абдуля Алі, з у висліді тих оглядин Абдуль Алі і Гартій були дуже вдоволені.

Кланяючися низенько, Абдуль Алі відійшов, а Гартія задержав Олдфой силоміць на могорич.

Плече об плече лежали собі вони оба на гойдакових кріслах і цідили заморожений напиток. Олдфой був сердечний і дякував товаришеві за прислугу.

— Хто зна, кільки я мусів би заплатити за те, якби не ви! Ви дуже гарно заопікувалися мною супроти того купця, що є для мене цілком чужий. Дуже шляхотно з вашого боку!

Джім Гартій, що з цілим світом поводився свобідно, відповів:

— Більша приємність на мому боці, що я зміг стати вам у пригоді, містере Олдфой!

(Докінчення буде.)

Шевченко і Шафарик та славянофільство

Було це в часі „весни народів", коли чехи скликали до Праги славянський конґрес на 2. червня 1848 року. Приводом до цього конґресу славян було становище німців в Австрії та Німеччині супроти чехів. Німці постановили були скликати до Франкфурту над Меном загально-німецький парлямент, щоб у всенімецькім союзі зединити всі німецькі землі. І до тих національних німецьких територій вони зачисляли також Чехію, Моравію і Сілезію (Шлеськ).

Такий плян німців незвичайно затрівожив був чехів, бо вони побачили грізну небезпеку і зрозуміли, що як би здійснились ті німецькі посягання, то чеський нарід розплинеться в германському морю. Тому чехи постановили були скликати до Праги славянський конґрес, щоб обєднанням славян в Австрії перепинити посягання німців на славянські землі.

Душею цього конґресу був чеський історик і політик Павло Йосиф Шафарик. Він предложив ось-яку програму нарад того конґресу: познайомитись і порозумітися щодо положення й недомагань славян в Австрії; виготовити від кожної славянської народности її домагання і вислати від конґресу збірну петицію до австрійського цісаря, як також уложити акт федерації, яким всі славянські народи Австрії зобовязуються жити з собою в згоді, не домагатись верховодства одного над другим та солідарно оборонюватися від чужинців.

Головна Руська Рада у Львові вислала на цей конґрес до Праги трьох делегатів: Івана Борисикевича, о. д-ра Григорія Гинилевича й Олексія Заклинського. Там перед представниками всіх славян виголосив Іван Борисикевич гарну промову по українськи, в котрій сказав, що в Австрії живе частина великого українського народу, котрому засвитала зоря свободи і він признає, що належить до славянського племени та як самостійний нарід домагається рівних прав з іншими славянськими народами.

Там на конґресі розважувано м. ін. проблему поділу Галичини на дві провінції: східну — українську і західну польську. Там дня 7. червня 1848 р. поставив був наш делеґат Іван Борисикевич резолюцію із зазивом до мадярів, щоб вони дали рівні права народам: словацькому й українському, що живуть в Угорщині.

Тай наш Тарас Шевченко привітував славного Павла Йосифа Шафарика, чеського славянофіла, твердими словами:

„А я нишком
Богу помолюся, —
Щоб усі славяни стали
Добрими братами
І синами сонця правди"....

Бо він передбачував своїм духом, що не так легко „усі славяни стануть добрими братами", як легко виголошуються в потребі славянофільські промови, або обітуються братні вольности...

Від того часу минає майже століття у житті славян між собою. У міжчасі добились також брати чехи своєї держави зі словаками і сумежною українською територією на полудні Карпат, що Закарпаттям зветься. Та хоч минуло двацять літ від того здобутку, брати чехи не вміли зорґанізувати федерації рівних і вільних народів та солідарно оборонюватись, як це славний Шафарик присягав та великий Шевченко молив... Брати чехи довели до того, що затратили свою державу, а не дали рівного права братам славянам... І сонце правди десь зайшло...

Ось як виглядає славянофільство в поезії, та як у політиці й у сірій прозі життя...

21. IV. 1939. К. Л.

Польща не відмовилася від дальшої дискусії.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Обговорюючи німецькі ноти, в яких канцлер Гітлер мотивує виповідження пактів Німеччиною, „Дейлі Телеграф" лише, що з їх тону ясно, що Гітлер уважає сам себе єдиним і виключним арбітром щодо того, що правильне і що неправильне. Гітлер не дає нічого поза низкою обіцянок, які, як йому того буде треба, міг би знову виповісти таксамо нагально, як виповів усі свої інші пакти і зобовязання. Тому воно й не дивне що Польща підзорливо ставиться до пропозицій, які означають ніщо інше, як віддати її „життєвий простір" за кусок паперу. Польща не конче відмовляється від дальшої дискусії, але дає виразно пізнати, що ця дискусія мусить відбуватися на підставах повної рівности.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА ДАЛІ АТАКУЄ ПОЛЬЩУ.

БЕРЛІН, ПАТ. Німецька преса далі містить нагальні атаки на Польщу намагаючись вмовити в німецьку опінію, що Польща „тратить щораз більше нерви". Ціла низка щоденників, як „Дойче Альґемайне Цайтунґ", „Гамбурґер Фремденблят" і „Берзенцайтунґ" полемізуючи з голосами польської преси бороняться перед тезою про скріплювання польських прав над Балтиком, доказуючи німецький характер Данціґа.

З літературно-наукової хроніки Совітської України.

ШЕВЧЕНКОВІЯНА

На пленумі правління Спілки совітських письменників присвяченому памяті Шевченка, що відбудеться 4. травня у Києві, прочитають між іншими такі виклади: Рильський „Майстерність Шевченка", Чуковський „Переклади Шевченка", Тарле „Шевченко та його доба", Бецький „Шевченко і світова література", Аплєтін „Шевченко і захід", Бурачек „Шевченко-маляр", Яновський „Шевченко й народня творчість".

Вийшов з друку історико - літературний збірник „Памяті Шевченка", видання Дніпропетрівського обласного ювілейного Шевченківського комітету. Книжка присвячена висвітленню звязків Шевченка з Катеринославщиною. Взяло в ній участь понад 3 авторів з самої Дніпропетрівщини. Пустинський і Гербельський пишуть про подорож поета на Катеринославщину, відвідини його Хортиці. В. Колос подав статтю про звязок катеринославського поета Івана Манджури з Шевченком. Новополін досліджує долю літературної спадщини Шевченка на Катеринославщині. Академік Яворницький у своїй статті наводить листи Репіна до нього з приводу проекту будівництва памятника Шевченкові за часів царату. Досить великий відділ поезій. Збірник добре ілюстрований.

НАРОДНЯ ТВОРЧІСТЬ.

Українська фільгармонія та Інститут фолькльору Академії Наук ухвалили створити український ансамбль народніх співаків: кобзарів та лірників. У травні цей ансамбль почне обїжджати по колхозах України.

Президія Спілки совітських письменників України ухвалила створити при Спілці секцію народньої творчости, що обєднувала б талановитих кобзарів, лірників, колгоспних поетів. На засіданні президії кобзарі Кушнерик, Мовчан, Носач, Іванченко виконали декілька пісень. Зрозуміло на першому пляні це дума „про Леніна", „Пісня про Щорса", але співали вони й „Думу про трьох братів Озівських", про „Марусю Богуславку".

Обрано бюро секції народньої творчости, причім на голову її затверджено Тичину.

ЦІКАВИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ ПАМЯТНИК

Кримський науково - дослідний Інститут мови й культури знайшов в одному з колгоспів Карасу-базарського району старовинний рукопис поеми про Тугай-бея. Авторство поеми приписують кримському поетові XVII віку Джан Махамедові. В поемі, що має коло 2 тисяч віршованих рядків, змальовані походи Богдана Хмельницького разом з Тугай Беєм проти Польщі. Крім картин боїв, в яких автор брав участь він малює побут і звичаї України та Криму.

НОВІ КНИГИ.

Цього року Академія Наук УССР видає великий атлас бактерій, де вміщено понад 700 фото-бактерій та бактеріофагів, зроблених мікроскопом. Низку книжок присвячено історії України XII, XIII, XIV та XV віку.

У МУЗЕЇ КОЦЮБИНСЬКОГО.

За минулий рік літературно - меморіяльний музей Коцюбинського в Чернігові відвідало понад 10 тисяч людей. Музей доповнено новими оригінальними документами, листами письменника, рідкими виданнями його творів. Наукові працівники музею провадять велику роботу над популяризацією творів Коцюбинського. Не забувають відвідувати й могилу Коцюбинського на мальовничій Болдвиній горі, на цвинтарі колишнього Троїцького манастиря. Так і пригадуються старовинні білі мури манастиря. Цвинтар навколо з невідомо навіть якого віку дубами. На схилах маленька Ілінська церковця. А долі околиця Чернігова, Лісковиця. Сосновий ліс, що звався святим. Синя стрічка Десни. А ліворуч це гарне мале місто на своїх узгірях, що заховалися в зелених садах, з золотими банями численних білих старовинних манастирів та церков...

АРХЕОЛЬОҐІЧНІ РОЗКОПИ.

Український інститут археольоґії разом з ленінградським Інститутом матеріяльної культури орґанізує цього року продовження розкопів із камяного віку на річці Десні і розкопів селища трипільської культури в околицях Києва.

НОВИЙ МІСТ ЧЕРЕЗ ДНІПРО В КИЄВІ.

У Києві почали будівництво великого металевого моста через Дніпро виключно для гужового транспорту, трамваїв та пішоходів. Будують його напроти Наводницької вулиці на Печерському, тобто приблизно в тому місці, де колись був деревляний тимчасовий міст.

НОВА ЗАЛІЗНИЦЯ НА СОВІТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Закінчено залізницю Золотоноша-Миронівка протяжністю 107 кільометрів з мостом біля Канева. Л.

Зі сойму.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СОЙМУ.

Маршал Маковський скликав пленарне засідання сойму на пятницю 5-го ц. м. на год. 11. рано. На порядку нарад є перше читання законопроекту про повновласти для президента держави, законопроекту посла Бартчака про неподільність сільських господарств, цілої низки інших законопроектів та звідомлення буджетової комісії про урядовий законопроект про податковий кредит на 1938/39 рік.

ПРАЦЯ КОМІСІЙ.

У вівторок радили соймові комісії: буджетова, закордонних справ і промислово-торговельна.

НОВИЙ ВОЛИНСЬКИЙ ШКІЛЬНИЙ КУРАТОР

Міністр освіти призначив з днем 1. травня ц. р. куратором волинської шкільної округи д-ра Тадеуша Адамчика, дотеперішнього начальника виділу виховання в міністерстві освіти й віроісповідань.

—o—

ЛІТВИНОВ ІДЕ ДО ЛЬОНДОНУ.

Преса приносить вістку з Москви, що комісар закордонних справ Літвинов виїде в найближчих днях через Швецію до Льондону. Між 5 і 6 травня в Льондоні має відбутися зустріч Літвинова з льордом Галіфаксом і французьким міністром. Мета зустрічі: сфіналізувати англійсько - французько - совітські розмови.

ЯПОНСЬКИЙ АМБАСАДОР У МІНІСТРА БЕКА.

Міністр Бек прийняв у вівторок японського амбасадора у Варшаві Сато.

—o—

БЕЛЬҐІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ У ШВАЙЦАРІЇ.

БЕРН, ПАТ. У вівторок приїхав до Берна бельґійський король Леопольд III, який перебуває у Швайцарії у приватному характері.

—o—

РАДІОПРОМОВА ПАПИ ПІЯ XII.

ЧІТТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО, ПАТ. В неділю папа Пій XII. виголосить через радіо промову до членів Евхаристійного Конгресу в Альжирі.

—o—

МІН. ҐАФЕНКУ ІДЕ ДО ЮГОСЛАВІЇ.

БЕОГРАД, ПАТ. Мін. Ґафенку приїде до столиці Югославії 6-го травня ц. р. на 24-го динний побут.

Свято 1. травня у Львові.

У понеділок 1. ц. м. передполуднем відбулися святочні сходини місцевої Українсько-Соціялістично-Радикальної Партії та її симпатиків при вул. Міцкевича ч. 7. На сходинах виголосив відповідний реферат **ред. Петро Костюк.**

Пополудні відбулася святочна академія місцевого комітету УСДП в малій (жовтій) салі Народнього Дому при вул. Рутовського ч. 22. Відповідні реферати виголосили **д-р Р. Скибінський і д-р В. Старосольський.** Крім того на програму академії склалося кілька вокальних продукцій.

Крім того відбулися окремі сходини і святочні академії заходом П. П. С. і польських професійних організацій. Сходини та академії скінчилися коло год. 2-ої пополудні і тоді на Гетьманських валах зійшовся невеличкий гурток робітників, які намагалися уладити демонстрацію. Поліція розігнала демонстрантів арештуючи 4 особи.

Пополудні виїхали на вулиці м. Львова трамваї, а від год. 6-ої вечором почали нормально працювати друкарські робітники.

—o—

Державне свято 3. травня.

З нагоди державного свята 3. травня, що припало в середу 3. ц. м., на урядових будинках і багатьох приватних домах повівають державні прапори. У вівторок вечором по вулицях міста Львова перейшли військові оркестри, що грали марші і пісні. Одночасно на Високім Замку пускали штучні вогні. В середу в год. 10-ій передполуднем відправлено торжествене богослуження в польській катедрі. Крім того відправлено богослуження у святинях інших віроісповідань. Опісля відбудеться збірка перед воєвідством і дефіляда та академії.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Вікенд.

Виїхав я в неділю на село. На один день, але й то добре, коли є нагода і змога. Досить мені промов і звязаного з ними шуму, чуток, домислів та „зовсім певних інформацій". Хотів дихнути повітрям незабудованих і незканелізованих просторів, налюбуватися молодою зеленню піль, цвітовим снігом садів, повінню соняшного світла.

Сів у поїзд... Заглянув до переділу...

У переділі дві особи. Молоді хлопці, з вигляду — робітники, що мають працю. Чисто і гарно вбрані, тільки червоні, мозолисті руки зраджують фізичних працівників. Розмовляють по польськи про це та про те.

— Przepraszam, czy wolne?

— Wolne.

Я сів на лавку і почав подорож.

Сьогодня щойно 30. квітня, але сонце як у липні. В вагоні горяч, а з нею разом її сестра скука страшенна. Принагідні товариші подорожі зайняті якоюсь нецікавою темою, а то присів би до розмови, а бодай слухав би.

Коло одного з них два часописи. Може б так почитати!?... Ні! Адже саме тікаю від уської політики!..

Поїзд товче макух на шинах, монотонно, рівномірно, в безконечність. Спав би, та сон не чіпляється.

Таки попрошу.

— Przepraszam, pan pozwoli... — і показую рукою на ґазети.

— Proszę bardzo!

Подає мені „Куріер Варшавскі" і... „Новий Час".

Потім бере „Новий Час" назад

— To dla pana, zdaje się, niepotrzebne.

— Dlaczego nie. Proszę pozwolić.

Подає і недовірчиво всміхається.

Я беру „Новий Час" і починаю читати.

Ш. Читачі! Цікаво, що ви на моїм місці зробили б? Признались би, що ви такий сам українець як і він?! Трохи ніяково. Компромітація для нього і для мене.

Отже читаю з трудом, добре вважаючи, щоби не за скоро пересовувати зір по рядках. А то ще готов догадатися! Громадянин, що позичив мені ґазету дивиться.

Врешті положив українську ґазету, а взяв „Куріера". Тут міг уже позволити собі на швидке читання — але знайшов тільки те, від чого тікав: промова, „на марґінесі промови", голоси преси про промову, висновки з промови, враження з промови, темні місця в промові, настрої після промови й анонси. Положив ґазету.

— Dziękuję bardzo.

— Proszę bardzo.

Один із „сопутників" почав дрімати. Щораз хилився то сюди, то туди, вкінці поліз на полицю і там примостився на довший сон.

Другий сопутник дивився якийсь час крізь вікно, врешті взяв до рук „Новий Час" і почав читати.

Стація.

До переділу заглянула якась старша, симпатична пані.

— Przepraszam, czy wolne?

— Wolne! — відповів я.

Пані сіла, розтаборилась і глипнула на полицю.

— Niech pan uważa, żeby na pana nie spadł! — усміхнулася до мене.

— Nie spadnie! — успокоїв громадянин, що читав ґазету.

— Do wszystkiego się można przyzwyczaić — додав я фільософічно.

Пані всміхнулася, я всміхнувся і громадянин з ґазетою всміхнувся.

Врешті пані перевела зір по полиці на ґазету. Глипнула раз, другий, врешті почала читати. Щоправда дискретно, але дуже уважно.

Громадянин це завважив і шармантсько подав їй „Новий Час".

— Proszę. Może pani przeczyta.

— Dziękuję. Czemu nie.

Взяла і почала вичитувати. Але направду так само як я вдавала, що тяжко їй з тим упоратися.

Так якось зложилося, що я і пані висідали на одній стації та що по мене і по неї хтось вийшов на залізницю.

— Сервус, приятелю! — крикнув до мене знайомий. — Я вже боявся, що не приїдеш...

— Цілую ручки теті! — щебетала якась панночка до пані. — Чи тета має якісь клунки?!..

Подорожний з ґазетою не потребував рекомендації, його національність зрадила ґазета.

Чим був той, що спав на полиці — не вдалося ствердити. Але...

Галактіон Чіпка.

НОВИНКИ

4 ТРАВЕНЬ

ЧЕТВЕР

Ст. ст. 21. квітня 1939.
Януарія.
Лат. Фльоріяна.
Сонце: схід — 3.56, захід — 18.45.
Місяць: схід — 20.32, захід 5.02.

Завтра: 5. травня. Пятниця.
Ст. Ст. 22. квітня 1939.
Теодора еп., Луки.
Лат. Пія V, папи.
Сонце: схід — 3.54, захід — 18.48.
Місяць: схід — 21.32, захід — 5.43.

—o—

— **Для укр. громадянства** єдиний укр. кооп. ресторан „Гастрономія" у Львові при вул. Костюшка ч. 3. поручає здоровий та смачний харч і напитки. Окрема кімната на товариські сходини. 904 —2

— **Весняні квіти** Фотографуйте на коліровых фільмах „Аґфа-Кольор-Ной". — Дістанете в українській фотокрамниці Е-КОМП, Львів, Сикстуська ч. 29, тел. 203-30. 747 1-?

— **Гарне футро кримське — це золото. Набудете його у нас, тільки у Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46.** 1430 а 1—?

— **Інж. Юрій Пясецький,** держ. уповажнений інжинір будови мешкає **вул. Мончинського 26,** а не на вул. Мучній, як помилково було проголошено в „Ділі".

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** чергові сходини членів у пятницю 5. травня в год. 7. ввечір у власній домівці. На сходинах виголосить д-р Ярема Маліс реферат п. н. „Інфекції ран та їх лікування".

— **Зимні лакоминки** на горячі дні літа. Розкаже і покаже Н. Гаврих-Костецька у клюбі „Нової Хати" Ринок 39, в четвер дня 4. травня, год. 6-ва вечір. Запарювана пінка, вітамінова пінка, лакоминка з грисіку, грисік з ґаляреткою.

— **Вистава праць Володимира Ласовського.** У неділю 7. травня в салях Природничого Музею Н. Т. Ш. в 12 год. вполудне буде відкрита вистава праць мистця Володимира Ласовського. На цю виставу складатимуться праці кількох останніх років, що їх мистець виконав у Парижі, Львові, на Волині і Галицькій провінції — переважно портрети, а також композиції, пейзажі, мертва природа. Виставу мистця В. Ласовського улаштовує Асоціяція Нез. Укр. Мистців, як свою XI. виставу, а автор присвячує її памяти свого друга, недавно померлого поета Ігоря Антонича.

— **Заява.** Щоб запобігти ріжним хибним поголоскам та чуткам щодо моєї особи, заявляю, що я не належав і не належу до ніякої української партії ані теж до ніякого українського партійного угрупування. Дальше заявляю, що я не є ідентичний з полковником Української Армії паном Романом Сушком, з яким я також не посвоячений. Зате подаю до відома, що я є німецьким громадянином української національности і належу від 1932 року безперервно до націонал-соціялістичної німецької партії у Східній Мархії (кол. Австрії). — Берлін, 28. 4. 1939. **Д-р Микола Сушко.**

— **Ревізія у священника.** Поліція зі станиці поліції в Новій Греблі (пов. Любачів) перевела ревізію на приходстві в о. Федишина І. з Бігаль дня 22. 4. 1939. Не знайдено нічого.

— **Забрали карту України і сумежних земель.** Українська книгарня в Чорткові, що торгує книжками, часописами і всякими друками, вивісила на виставі у вітрині нову фізичну карту України і сумежних земель проф. Кубійовича, видану недавно у Львові. Отже хоч цензура у Львові не доглянула нічого небезпечного в цій карті України — поліція на приказ чортківського староства забрала карту з вистави і дала лише посвідку управі книгарні. Всякі заходи, щоби староство видало карту, за яку книгарня заплатила 13 зол., залишилися без успіху. Що на це компетентна влада?

— **Мають закрити останню білоруську ґімназію?** Велике занепокоєння викликала в колах білоруського громадянства вістка, за якою з кінцем цього шкільного року мають замкнути філію ґімназії ім. Адама Міцкевича у Вильні, яка є останньою істнуючою дотепер середньою школою з білоруською мовою навчання. Згадана ґімназія нараховує поверх 150 учнів і є останньою білоруською культурно-національною установою після розвязання низки усіх інших. КТВ.

— **Хто буде вірменським архиєпископом у Львові?** Польська преса пише, що вже в найближчому часі слід сподіватися призначення нового вірменського архиєпископа у Львові, Згідно з вістками з Риму вірменським архиєпископом у Львові буде кс. Анджей Лукасевич, парох вірменської парохії і провідник поляків у Чернівцях. Кс. Лукасевич був свого часу секретарем архиєп. Теодоровича, який помер при кінці 1938 р. у Львові.

— **Будова нового костела на Клепарові.** В неділю 30. квітня ц. р. відбулося посвячення хреста на площі, призначеній під будову нового костела на Клепарові у Львові. Посвячення хреста довершив польський архиєпископ Б. Твардовський в асисті духовенства. Опісля на цій площі відправлено полеве богослуження. По богослуженні посвячено приходство. Ось так, пише польська преса, арх. Б. Твардовський окружив Львів на периферіях вінцем нових костелів починаючи від Збоїск — Знесіння Нове, Горішній Личаків, Персенківку, Сигнівку — на Зарстинові і Клепарові кінчаючи.

— **Бойкот німецької преси в Польщі.** У Варшаві відбулися сходини продавців часописів, на яких рішили бойкотувати німецькі часописи на знак протесту проти шикавування польської преси в Німеччині. Союз продавців часописів звернувся до т-ва „Рух", що продає часописи і книжки на залізницях, щоб пристосувалося до цього рішення. В Познанщині бойкотують теж німецькі фільми. Управа відділу „Рух-у" у Львові доручила в понеділок 1. травня ц. р. кіоскам на залізничих стаціях, щоб перестали продавати німецькі щоденники і періодики.

— **Самогубство служниці з дипльомом високої школи.** У Варшаві скінчила самогубством 23-літня Марта Ульчицька, яка отроїлася світляним ґазом. Ульчицька скінчила минулого року Головну Школу Сільського Господарства з інжинірським дипльомом. Тому, що не могла ніде знайти праці, пішла на службу. Тому, що по довгих розшуках не могла знайти для себе відповіднішої праці, зневірена, відобрала собі життя.

— Окупаційний страйк у лодзьких міських театрах. Дня 1. травня ц. р. в год. 18-ій коло 100 службовиків міських театрів у Лодзі оголосило окупаційний страйк. До страйку дійшло тому, що синдик конкурсо: : маси театрів виповів договір і не заплатив залеглої платні.

— За девізові провини. Окружний суд у Лодзі розглядав справу Бертольда Люца, його жінки Фльорентини і З. Шмідта за девізові провини, що їх вони допустилися як рільні робітники підчас своїх заробітків у Німеччині. Суд засудив Шмідта на 6 місяців арешту і гривну, Люца та його жінку по 3 місяці арешту.

— Будова великого моста на Дніпрі. В Києві приступили до будови великого моста на Дніпрі, що получить Київ з новозбудованою по лівім боці Дніпра промисловою дільницею. В цій дільниці приміщені всі найбільші промислові фабрики Києва.

— Совіти про канал між Чорним і Балтійським Морем. Московська „Правда" помістила коротку вступну статтю з мапкою у справі будови каналу в Польщі між Чорним і Балтійським Морем. Автор статті підкреслює, що у хвилині, коли Польща ще навіть не приступила до будови свого каналу, Німеччина устійнила вже, що в 1942 році закінчить будову велитенського водного шляху, що получить Штетін з Чорним Морем.

— Добувають затоплені кораблі. Совітський уряд задумує видобути в 1939 р. кілька затоплених кораблів. І так на Чорному Морі задумують видобути корабель „Патаґонія" і „Сербія" що їх затоплено разом з чорноморською ескадрою підчас революції та мінолов „Живучій". На Каспійськім Морі задумують видобути корабель „Варатан", недалеко Сталінграду 7 інших кораблів. На Балтійськім Морі видобудуть корабель „Донець".

— Поліґамія між совітськими старшинами. В останньому часі шириться між совітськими старшинами масово поліґамія. Інтендант Й. Женьцов одружився пять разів. Над останньою своєю дружиною важко знущався, щоб її позбутися. Військовий суд засудив Женьцова на 5 років вязниці. Поручник Ісаєв оженився до року сім разів. Ісаєв змінював так швидко свої жінки, що перед судом не міг собі пригадати прізвищ своїх жінок. Суд засудив Ісаєва на 6 років вязниці.

— Скасували „карпаторусску" епархію. Російський православний митрополит Венямин з Ню Йорку оголосив „указ" православного патріярхату з Москви з 9. березня 1939 р., яким патріярхат касує „карпаторусску епархію" у Злучених Державах, а архиєпископа о. Адама Филиповського усуває.

— Перша нагорода за модель української сільської хати. Американські відділи пластунок побудували моделі хатин ріжних народів. Відділ пластунок ч. 49, в якому є українські пластунки, побудували модель української хати. Ці моделі виставили тепер у крамниці департаменту Льорд енд Тейльор. Комісія, зложена з двох професорів колюмбійського університету, архитектів Леопольда Арнода і Вільяма Лесказа та п-і Рут Відерспун, що завідує дитячими виробами на світовій виставі у Ню Йорку, оглянула всі ці моделі і першу нагороду призначила відділові ч. 49 за збудування української хати. Другу нагороду дістав відділ 133 за збудування швайцарської колиби. Признання дістали: відділ 157 за збудування шведської хати, відділ 2 за збудування фінляндської хати, відділ 196 за англійську хату і від. 6 за американську. Дах зі стріхи в українській хаті можна усувати, щоб показати ціле внутрішнє уладження української хати. В середині видно поділ української хати на дві світлиці і сіни, ціле уладження аж до маленької мітли. Над будуванням цього внутрішнього уладження наглядала старенька українська бабуся — пишуть американські часописи. Нагороду зложено на руки Наталі Кулинич, пластунки відділу ч. 49. Часопис „Ню Йорк Таймс" помістив світлину пани Кулинич і моделю. Хата виглядає дуже гарно з плетеним тином, біля неї маленькі ляльки в українській народній ноші.

— Жахливі наслідки землетрусу. Згідно з дотеперішніми вістками, землетрус, що навістив у понеділок 1. ц. м. північно-західну Японію в околиці Акіта, потягнув за собою численні жертви. Дотепер начислили 19 вбитих і 31 ранених. Землетрус знищив тисячі домів. 60.000 мешканців живе під голим небом. Землетрус тревав майже 11 годин. Перші потрясення землі почули в год. 14.50, опісля було ще 30 дальших землетрусів, з яких останній в год. 1.30 над ранком.

— Спеціяльне почтове бюро орґанізує почтовий департамент Канади на час візити англійської королівської пари в Канаді. Бюро долучать до спеціяльного королівського поїзду і з нього користатиме король, королева та почот. Бюро вживатиме спеціяльних марок з нагоди цієї візити королівської пари в Канаді, що їх будуть перебивати спеціяльною почтовою печаткою.

— Нещасливий верх. З верха Марш ле Дам у Бельґії впало в пропасть 4-ох альпіністів, з яких три є важко ранені, одна альпіністка важко ранена. З цього верха впав теж у пропасть бельґійський король Альберт І.

— 7 міліонів долярів на уладження летовища. В Сакраменто в Каліфорнії відкрили нове летовище уладжене згідно з вимогами найновішої техніки. Кошти будови цього летовища сягають понад 7 міліонів долярів.

— Затонуло 10 моряків. 400 метрів від шведського побережжа, недалеко Оскарсбон, затонув човен у ночі зі суботи на неділю. Зпоміж 14-ох членів залоги вдалося врятувати ледви 4-ох моряків. Подібний випадок трапився недалеко Ліндесберґа, де на ріці затонув човен з трьома особами.

— Мячеві змагання причиною упадку шкіл. Роберт Оґден, професор корнельського університету і президент асоціяції колеґій стейту Ню Йорк каже, що мячеві змагання вбивають школу в Америці. Багато хлопців йде до університетів лише тому, щоби грати в копаний мяч. Вони тільки ждуть 5 днів, щоб у суботу мати футбольну забаву цілої школи. Тепер славу Америці приносить лише мячева дружина. Оґден каже, що в таких умовинах годі студентів приготовити як слід до модерного життя.

— Найбільші суспільні небезпеки. Генерал-ґубернатор Канади льорд Твідсмюр, який є теж відомим письменником підчас промови на бенкеті канадійської орґанізації пластунів у Монтреалі заявив, що „комунізм, фашизм і націзм" це найбільші суспільні небезпеки. Більшість з них та інші „ізми" знищать у скорім часі одні одних так, що й сліду по них не лишиться. Одначе найнебезпечніший є песимізм, бо він убиває душу. Тому в теперішних непевних часах нарід повинен бути приготований на шляхотну гру в житті.

— Безробіття в Америці не скінчиться. Сен. Кльод Пеппер, демократ з Фльориди, заявив у Шікаґо, що безробіття в Америці не скінчиться. Навіть якби Злучені Держави вернулися до добробуту з 1929 р. — підкреслив промовець — то і так було б ще в Америці 6,000.000 безробітних. Машинова доба відбирає працю людям і приватний промисл не всилі дати заробітку всім, що потребують праці і хочуть працювати.

З концертової салі.

ВЕЧІР ПІСЕНЬ ТА ОПЕРОВИХ АРІЙ П. ОЛЕНИ ДМИТРАШ.

В неділю 30. квітня виступила вперше на нашій концертовій естраді у Львові оперова співачка п. О. Дмитраш із власним сольовим речіталем у малій салі Т-ва Лисенка. Вечір пройшов під кожним оглядом успішно і зробив дійсно гарне враження. П. О. Дмитрашівна як сопраністка і голосово і технічно виявляє багато гарних прикмет, які дозволяють їй опанувати і засвоїти собі у виконанні всякі співочі стилі поважного напрямку. Її сочний, великий та обемистий сопран, здається, більше схильний до драматичних акцентів, ніж до мягкої лірики, але культура і техніка голосу дозволяє співачці також на гарне виконання ніжних нюансів пяна, навіть у колискових піснях, що їх співачка виконала аж три: дві у програмі й одну („Пісня колискова Марії") як надаток і виконала всі гарно та стилево. Тільки дикція співачки у драматичних моментах могла б бути трохи більше ядерна. По правді приходиться трохи дивуватися, що тої міри співоча сила у нас чомусь досі так рідко появлялася на нашій сцені й естраді та не здобула собі належного признання й імени. Фортепіяновий дострій був у певних мистецьких руках д-ра Н. Нижанківського С. Л.

З кіна.

КІНО АПОЛЬО: „КЕНТАКІ".

Кентакі славне годівлею расових коней. Воно постачає найкращих коней до перегонів. Ця кольорова фільма показує нам гарні стайні, левади і тренерів. У ній повторений уже відомий нам з інших фільм мотив ворожнечі двох маєтків, що суперничають один з одним з роду в рід, через якийсь „родинний" конфлікт. Та минає 75 років і нове покоління — гарний юнак і красуня із двох ворожих домів, нараз відчувають велику симпатію. Молодець висланий на студії до Анґлії, воліє вернутись додому, бо любить природу та коні. Його недалека сусідка — молода дівчина має подібний смак. Їх знайомство звязане з двома чи трьома інтриґами. У фільмі бачимо цікаві типи муринів, що служать при дворі, завзятих „конолюбів", як також знаменитий тип старого годівельника коней, що вміє на перший погляд відріжнити правдивого расового коня, кандидата на перегонового „туза" від інших. Хто любить оглядати чудові коні та кінські перегони, побачить у цій фільмі їх прегарні зразки і любовну пару Льоретту Юнґ з Річардом Ґріном.

КІНО „КАСІНО": „ЛЮДСЬКІ СЕРЦЯ".

Оця фільма йшла на чужині під назвою „Товариші долі". Дві головні ролі грають у ній Волес Бірі і Мікі Руні. В. Бірі — колишній ветеринар, великий приятель і знавець коней. Він уславився одною операцією, завдяки якій кінь, що мав ґудз під підковою, здобув велику перегонову нагороду. Та як пристрасний грач у тоталізатора, ветеринар приложив руку до одного обману перед перегонами і засуджений на вязницю втік, стаючи бурлакою. Підчас своєї блуканини, він знайомиться з молодим джокеєм і так починається цікава дружба. Старий і молодий мають однаковий ідеал: кінські перегони. Джокей стає власником коня, що зруйнував своєю невдачею на перегонах свого власника. Щойно мандрівний ветеринар відкриває припадково причину цієї невдачі. У фільмі бачимо прегарні сцени кінської операції, побуту з конем над морем, життя бурлак на фармі, день перегонів. Волес Бірі дістав одну з найкращих своїх роль — бурлаки з темним минулим, піяка і людини з ніжним серцем. Рідко в якій фільмі він зумів дати такий природний і зворушливий тип. Його партнер Мікі Руні, що нераз уже грав із ним, був гідним товаришем одного з нечисленних великих драматичних артистів у фільмових виробництвах Голівуду. Фільма „Людські серця" має теж прегарні комічні сцени.

‡ Посмертні згадки.

Климентина Шанковська, вдова по гркат. священнику, рідна сестра пок. ген. М. Тарнавського, померла 2. V. 1939 у 83-ім році життя в домі своєї доньки на Баймаках коло Соколівки. В. Й П.!

Нові книжки й журнали

SPRAWOZDANIE Wydziału Izby Inżynierskiej we Lwowie za rok 1938. Nakładem Izby Inżynierskiej we Lwowie. Lwów, 1939.

Кожний українець, кожна українка і кожна українська установа повинні вважати собі за національний обовязок і найбільшу честь належати до всенародного Т-ва Рідна Школа і мати членську виказку.

Спорт.

КОМУНІКАТ ФІЛІЇ К. Л. К.

Виділ філії К. Л. К. у Львові пригадує, що шорті Сходини Жіночої Секції відбудуться в середу 3. п. м. в год. 19-ій в домівці Клюбу при вул. Рутовського 22/ІІІ. п. — Приявність усіх членів на цих сходинах обовязкова.

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТ. Б-КЛЯСИ.

Львів. СТЕП—ЄДИНАСТКА 2:4 (0:3).

Незаслужена програна нашої дружини, яка була весь час змагань рівнорядним противником. Єдинастка виграла ці змагання завдяки ліпшій грі „на кости". Замітним було, що суддя п. Бабірецький постійно „не бачив" грубих фавлів польської дружини, зате бачив найменші прогріхи Степу. Змагуни Степу повинні на будуче опановувати себе нервово, не звертаючи уваги на рішення судді та не даватись провокувати противникові. Це можна було запримітити на вчорашніх змаганнях. Сама гра велася у скорому темпі. Першу частину грає Єдинастка з вітром і в тому часі здобула трое воріт. У другій частині наша дружина взялась до праці й у висліді здобула двоє воріт зі стрілів Гураля й Оглія (з карного). В другій частині гри суддя виключив з гри Панчишина, який копнув противника без мяча, так, що наша дружина кінчила змагання в десятку. У Степі добре грав напад, але бракує йому ще викінчення акцій. Поміч працьовита. В обороні добрий Лейбюк. Воротар Гозінш завинив одні ворота.

Б-КЛЯСА.

Станиславів. ПРОЛОМ—ГАКОАГ 2:0 (1:0).

Ворота для Пролому здобули: Якібчук і Лесюк. Пролом переважав у першій половині, у другій частині гра вирівняна.

ПРОЛОМ II—ГАКОАГ 2:0.

Перемишль. СКАЛА (Мостиська)—КАРРІССІМА 2:2.

ТАБЕЛЯ Б-КЛЯСИ.

1. ПКС	13	23:3	45:10
2. ПАСТ	13	18:8	23:16
3. Графіка	13	18:8	23:17
4. Зоря	13	16.10	27:14
5. Граніт	13	16:10	34:27
6. Голь	13	15:11	31:34
7. Єдинастка	13	14:12	34:23
8. Зожа	12	8:16	22:23
9. Льот	12	7:19	17.37
10. Степ	13	7:21	16:35
11. Попіск	13	4:22	6:31
12. Зеніт	13	2:24	15:49

МИСТЕЦТВА ЮНІОРІВ.

УКРАЇНА—САМОН 8:0 (3:0).

Юніори України є вже майже певним мистцем своєї групи. Ворота здобули Юрко, Михась Зубач і Кульчицький по 2.

Перемишль. СЯН—ГАҐІБОР 4:1

Броди. ВЦКС—ПОДІЛЛЯ 2:0.

Станиславів. ГІРКА—ПРОЛОМ 11:0.

ТАБЕЛЯ ЮНІОРІВ.

1. Україна	12	22:2	71:5
2. Лехія	9	16:2	43:8
3. Граніт	11	12:10	24:21
4. Самсон	10	10:10	16:21
5. Ґвязда	9	8:10	13:33
6. Рекорд	10	2:18	5:36
7. Білий Орел	12	0:24	0:30

Україна вже покінчила гри, бо Білий Орел відкликав свою дружину з мистецтв. Тому в неділю не буде змагань України з Білим Орлом, який віддав точки воковером.

ТАБЕЛЯ Ц-КЛЯСИ

1. Гутнічанка	9	15:3	33:9
2. Святогор	9	15:3	34:11
3. Ютшня	8	9:7	12:10
4. Луг	7	5:9	15:16
5. Гапоель	7	4:14	5:21
6. Самсон	7	4:10	13:22
7. Яновянка	9	4:14	7:28

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція невідповідає.

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Середа, 3. V. год. 8. Академія Т. Ш. Л.

Четвер, 4. V. год. 8. „Оборона Ксантипи".

Пятниця, 5. V. год. 8. „Наше місто".

Субота, 6. V. год. 8. „Оборона Ксантипи".

Неділя 7. V. год. 4. „Наше місто". — Год. 8. „Оборона Ксантипи".

Театр Рїжнородностей.

Від середи 3. V. до неділі 7. V. театр нечинний.

Український Театр ім. І. Котляревського.

СОКАЛЬ:

3. V. Пригода в Черчі.
4. Циганське кохання.
5. V. Слово о полку Ігоревім.
6. V. Кирка з Льолею.
7. V. Зоря над Почаєвом.

Український Нар. Театр ім. М. Садовського.

ДРОГОБИЧ.

5. V. Дай серцю волю.
6. V. Пісня Бескиду.
7. V. За молдавський престіл.
8. V. Невольник.
9. V. Гетьман Полуботок.

Український Театр Йосифа Стадника (сеніора).

БОЛЕХІВ:

3. V. Гриць.
4. V. Люди на дні.
5. V. Казка старого млина.
6. V. Подвійна бухгальтерія.
7. V. Конашевич-Сагайдачний.

КІНА.

АМПІР: „Центральна Округа Промислова — Сталева Воля". „Під Голим Небом".

АПОЛЬО: „Кентуки" з Льоретою Йонг.

АТЛЯНТИК: „Капітан Бенос".

БАЙКА: „Королівський вязень" і додатки.

БАЛТИК: „Дівчина шукає кохання".

ВАНДА: „Коли цвітуть бози" та „Її оборонці".

ГРАЖИНА: „Забута мельодія".

ЕВРОПА: „Панна Ева".

КАСІНО: „Людські серця" (Волес Бірі).

КОПЕРНИК: „Панни на відданні" (Діна Дарбін) і кольорова гротеска.

МАРУСЕНЬКА: „Лист до матері".

МЕТРО: „Пісня кохання", „Фредик ущасливлює світ".

МІРАЖ: „Ультімат".

МУЗА: „Альпейські осли" з Фліпом і Флапом.

ПАЛЯС: „Нолопюги" (Шепко й Тонько).

ПАКС: „Американська авантура".

ПАТРІЯ: „Пан без мешкання".

РАЙ: Алярм (Паніка на Середземнім Морі).

РІЯЛЬТО: „Циганка".

РОКСІ: „Серце матері" та кольоровий додаток.

СВІТ: „Кавчук", „Битва на Бродвею".

СВЯТОВІД: „Ас кер і Китай горить".

СТИЛЕВЕ: „Вкрадене життя" та ревія.

ТОН: „Нині вечором у Ріца", „Местник".

УТІХА: „Чоловік, що жив двічі" та ревія.

ХИМЕРА: „Студент із Праги".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Венеція".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

СЕРЕДА, 3. ТРАВНЯ 1939.

7.20 Військ. орх., 8.00 Ранішній денник, 8.15 Словно-муз. авд., 8.40 Пісні, коло год. 10.30 після богослуження рел. пісні, Міцкевич про конституцію 3. травня, репортажі з бурси, 11.45 Гутірка, 11.57 Сигнал, 12.03 Муз. поранок, 13.00 Промова, 13.20 Орх., мецосопран, форт., 14.35 Фрагменти з 3-го травня, 15.00 Для села: Поезія і пісня про 3. травень, 15.30 Як і про що говорити, Муз. авд., Авд. для сільської молоді про огневу сторожу, 16.20 Старт до бігу, 16.30 Із забутих пісень, 17.00 Театр уяви: „Воскресення", 17.30 Концерт, орх., спів, 19.20 „Вуйко купує авто" говорена повість, 19.40 Біжучі вістки з міста та провінції, 19.45 Орхестра, сопран, 20.15 Програма на завтра, 20.20 Висліди бігу, спортові вістки, веч. денник, метеорольог. вістки, програма на завтра, 21.00 Шопенівський концерт, форт. 21.30 Пісні у вик. хору, 22.00 Танк. і розр. музика, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЧЕТВЕР, 4. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Популярна муз., з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 „На Мазовші" для всед. шкіл, 11.25 Музика з пл., 11.30 Для новобранців, 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка техніка з молодю, 15.15 Клопоти та ради: Галя мусить мати власні гроші, 15.30 Орх., 16.00 Пополудн. денник. 16.05 Господарські вістки, 16.20 Суосп. праця села, відчит для ліцеальної молоді, 16.40 Орх. мандоліністів, 17.00 Бджола збирає мід. 17.10 Інформації, 17.15 Концерт солістів, форт., спів, 17.50 Холод, спіжарня харч. господарки, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Кінеке: Танк. суїта, з пл., 18.30 Бетовен: Тріо оп. 70, скрипка, віол., форт., 19.00 Розр. концерт, 20.00 Для села: Правильна віджива то сила та здоровля, Комунікат Рільн. Т-ва, 20.15 Розр. концерт, 20.40 Інформ. авд.: Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Літер.-муз. авд., 21.45 Молодь шукає праці. 22.00 Спорт. вістки, 22.05 Італ. оп. арії А. Ганзель бас, форт., 22.25 Театр. огляд. 22.35 „У гостині Львова" літер. авд. з участю Коссак-Щуцької, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ПЯТНИЦЯ, 5. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Година господині: „Вирвидуб і Валигора", ради, вістки, музика з пл., 11.00 Для шкіл: Маршалова мати, 11.25 Музика з пл., 11.30 Для новобранців, 11.57 Сигнал, 12.03 Полудн. авд., 19.00 Інформ. Газетка в українській мові, 14.10 Українська музика з пл., орх., спів і бандура, 14.30 Фрагм. із пов. Коссак-Щуцької „Теребовля", 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 „Гокус-покус" авд. для молоді. 15.20 Спортовий порадник, 15.30 Орх., 16.00 Пополудн. денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Гутірка з хорими, 16.35 Сонати на віол. і форт., 17.10 Огляд нових видань, 17.25 Пісні у вик. муж. хору, 17.45 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.50 Камер. концерт у вик. смичк. ансамблю, флет. Вол. Бабяк, 18.30 Театр Уяви: Білосток, авд. з музикою. 19.10 Розр. концерт, орх., спів, квартет, 19.45 Військ. відчит, 20.00 Актуальна хліб. гутірка, 20.15 Розр. концерт, 20.40 Веч. денник, метеорольогічні вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Сібеліюсові пісні у вик. І. Гупертової у супр. форт., 21.15 Симф. концерт, 22.30 Фрагм. із пов. К. Кисілевського: „Цвітуче терня", 22.50 Музика з пл., 22.55 Інфром. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

СЕРЕДА, 3. ТРАВНЯ 1939.

БЕРЛІН 18.00, 19.00 Розр. музика, 21.00 Клясична оперетка, БІЛГОРОД 20.00 Опера, БУДАПЕШТ 18.40 Орх., 22.00 Скрипка, ВІДЕНЬ 19.00 Квінтет ес-дур Бетовена, **19.30 Українські вістки**, 20.00 Танк. музика, 22.30 Розр. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 16.00 Розр. концерт, 18.20 Мусоргський, форт., 20.15 Пісні, музика, 21.00 Голоси народів, розр. концерт, ДРОЙТВІЧ 20.15 Бетовенівський фестіваль, дир. Тосканіні, МІЛЯНО 19.25 Розр. музика, 21.00 Оперетковi мельодії, 22.15 Скрипка, РАДІО ПАРІ 18.15 Форт., 18.30 Пісні, 22.00 Концерт симф. музики, РИМ 19.25 Розр. музика, 21.00 „Король Лір" оп. Фраціа, СОФІЯ 19.30 „Продана наречена" оп. Сметани. 22.00 Танк музика.

ЧЕТВЕР, 4. ТРАВНЯ 1939.

БЕРЛІН 18.00 Фільм. і танк. мельодії, БІЛГОРОД 18.00 Нар. пісні, 20.00 Гумор, 21.00 Вок. концерт, БУДАПЕШТ 18.45, 20.30, 21.00, 22.00 Орх. концерт, ВІДЕНЬ 18.35 Розр. музика, **19.45 Українські вістки**, 20.15 Сценка, ГАМБУРҐ 20.30 Розр. програма, ЛІЛЬ 18.00 Легка музика, ЛЯЙПЦІҐ 20.15 Гайднові твори, МІЛЯНО 20.35 Розр. музика, 21.00 „Кармен" оп. Бізета, ПАРІ ПТТ 18.05 Пісні, РАДІО ПАРІ 19.00 Після комунікату легка музика, 20.30 Симф. музика, РИМ 17.15 Іт.-бразил. концерт, СОФІЯ 17.30 Популярна музика, СТОКГОЛЬМ 21.00 „Весілля" оп. Відьгельма.

ПЯТНИЦЯ, 5. ТРАВНЯ 1939.

БЕРЛІН 18.00 Розр. музика, 19.15 Соната а-дур на форт. і віол. Бетовена, БУДАПЕШТ 17.10 Пісні, 20.00, 21.00, 22.00 „Валькірія" оп. Вагнера, БУДАПЕШТ ІІ. 18.30 „Валькірія" (І. дія). ВІДЕНЬ 15.30 Пісні Шуберта та Вольфа, **19.45 Українські вістки**, 20.15 Симф. концерт, 22.20 Легка і танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 14.00 Муз. всячина. 15.30 Дівчата співають, 18.15 Камеральний концерт, 20.15 Дута орхестра, ГАМБУРҐ 17.25 Арфа, скрипка, КЕНІҐСБЕРҐ 18.50 Спів, інструменти, КОПЕНГАГЕН 21.40, Російські нар. мельодії, 22.50 Італ. музика, МІЛЯНО 17.15 Форт. дует, 20.35 Розр. музика, ПАРІ ПТТ 18.05 Форт., 20.30 Симф. музика, РИМ 17.15 Танк. музика, 21.00 Муз. вечір: „Дитина та чари" Равеля, „Лімпфіпарнасо" О. Векія, СОФІЯ 17.30 Легка музика, 18.60, 20.00 Популярна музика, 20.55 Популярні мельодії, марші, ШТРАСБУРҐ 21.45 „Ле Кльошет" ком. оп. Дуві.

Біржа.

Львів, 2 травня 1939

ГРОШІ

Бельги бельг. 89·95—90·82, Долари америк. 5.30·00—5.32·50, Долари канад.—5.26·50—5.29·00. Фльор. гол. 282·50—285·0, Франки франц. 14·05—14·14, Франки шв 118·70—119·95, Фунти англ. 24·79—24·9 Гульд. данц. 99·75—100·25 Кор. данські 110·75—111·38, Корони норв. 124·50—125·52 Корони шведські 127·80—128·77, Ліри іт. 17·00—17·60, Марки фінляндські 1·70—11·03 Марки нім. срібні 78·50.

Акції.

Банк Польський 116·00, Цукор 37·00—37·50, Вугіль 36·25—36·50, Ліпльпоп 92·75—90·00. Моджеїв 21·00—21·75, Островець 80·00—82·50, Стараховичі 56·50—55·50, Жирардів 63·50—65·00, Габерbуш 69·00.

Папери.

4 і пів внутрішня 62·00. 3 інвестиційна 1 ем. 83·00, серія 00·00—88·00. 2 ем. [illegible] серія 00·00—00·00, 5 конверсійна [illegible] 5 колійова 00·00—63·5, 4 прем. дол. 00·0 4 консолідаційна 63·15—62·75.

Тенденція дещо слабша.

ЗБІЖЕВА БІРЖА.

Львів, 2. травня.

Пшениця черв. одностайна	21.25	21.50
Пшениця черв. збирана	20.25	20.50
Пшениця біла одностайна	21.25	21.50
Пшениця біла збирана	20.25	20.50
Ячмінь перемел.	18.00	18.25
Ячмінь паст. І.	17.00	17.25
Ячмінь паст. ІІ.	16.50	17.75
Овес І. штанд.	17.50	17.75
Овес ІІ. штанд.	17.00	17.25
Овес ІІ. А штанд.	16.50	16.75
Овес ІІІ. штанд.	16.25	16.50
Гречка перем. 100%	22.00	22.50
Гречка паст.	19.50	21.50
Мука пш. разова 0.95%	26.00	27.00
Горох зелений	26.00	25.00
Горох Фольгера	28.00	30.00
Фасоля біла нат. раф.	35.00	36.00
Фасоля біла ручно виб.	38.00	39.00
Фасоля б. „корона" ручно виб.	60.00	62.00
Фасоля б. ясько ручно виб.	51.00	52.00
Фасоля краса рафована	26.00	27.00
Сімя льняне базіс 95%	59.50	60.00
Сімя конопл.	35.50	36.00
Сімя сояшн.	37.50	38.00
Макухи сояшн.	17.00	19.00

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, дня 2 травня 1939

1 кг. масла дес. бльок	3.06
1 кг. масла дес. бочк.	3.10
1 л. молока	зол. 0.17—0.18
1 кг. яєць	зол. 0.90

Тенденція на масло й молоко вдержана; на яйця знижкова.

Подяка.

У світлий тиждень, в дні 18. квітня ц. р. розпрощався зі світом на віки професор **Володимир Сольчаник.** Відійшов єдиний син зболілої матері, залишив вірний чоловік дружину у глибокому смутку, осиротив батько доньку та сина.

Прибиті важким горем, ми не маємо змоги подякувати особисто всім тим, що в часі нашого безмежного горя стали біля нас і допомогли нам двигнути тяжкий хрест, що Всевишній поклав на наші рамена.

Цією дорогою складаємо глибоку подяку Впов. професорові д-рові А. Пальчиншинові за лікарську опіку в часі операції й сестрам жалібницям Народньої Лічниці за дбайливий догляд хворого.

Зворушені великою участю Всечеснішого Духовенства, шлемо щиросердечне Спасибі Високопреподобному Ігуменові Ч. С. В. В. о. Северіянові Бараникові, Всеч. о. Варесі, всеч. о. Дашиншинові, всеч. о. проф. Кумалакові, преп. о. Е. Нишому, всеч. о. проф. С. Сапруновi, преп. о. Дзьобі, преп. о. П. Жупанському, преп. о. Я. Сеньківському і всеч о. проф. П. Подоликові. Дякуємо щиро за відправлення парастаса напередодні за відправу співаної Богослужби й панахиди та за проводи покійного в часі похоронів.

Глибоко зворушені тим, що Покійного переносили з дому жалоби на місце вічного спочинку, дякуємо за цей важкий труд і за ту велику честь спортовому клюбові „Ватра“ й молоді ліцею Р. Ш.

За звеличання похоронів і памяті покійного прощальними словами невимовно ми вдячні Впов. п. п. дир. М. Бараникові, проф. Д. Буркові, мед. д-рові В. Ільницькому, інж. К. Кінилі, о. проф. Кумалякові, мед. д-рові В. Ільницькому, інж. К. Кінилі, о. проф. Кумаляковi, мед. д-рові Савойці, о. проф. Цюровському і уч. II. кл. ліц. Р. Ш. Мартиникові.

Дрогобицькому Боянові й хорові гімназії та ліцею Р. Ш. гаряче дякуємо за прекрасний спів у часі парастасу, співаної Богослужби й панахиди як теж похоронного ходу.

Батьківській Раді гімназії і ліцею Р. Ш., Спорт. Клюбові „Ватра“, Дирекції і Педагогічній Раді гімназії та ліцею Р. Ш., дрогобицькому Боянові, Клясовій Громаді II Б, філії Краєвого Т-ва опіки над інвалідами, Кружкові „Рідної Школи, Музичному Т-ву ім. Лисенка, Підкарпатській Підокрузі копаного мяча, філії Т-ва „Просвіта“, товаришам зброї та філії „Учительської Громади“ глибока дяка за те, що оповістили про похорони Покійного окремими клепсидрами.

Не менше щиро дякуємо за покладення й несення вінків Батьківській Раді гімназії й ліцею Р. Ш., молоді гімназії й ліцею Р. Ш., Клясовій Громаді II. б, Клясовій Громаді III б, Клясовій Громаді IV. а, Кружкові Р. Ш., філії Музичного Т-ва ім. Лисенка, Співочому Т-ву „Боян“, Спортовому Клюбові „Ватра“. філії „Учительської Громади“ і Учительському Зборові гімназії і ліцею Р. Ш.

За улаштування жалібних сходин Педагогічної Ради гімназії і ліцею Р. Ш з делегатами Батьківської Ради й Педагогічної Ради Вселюдної Школи Р. Ш напередодні похоронів і шкільної жалібної академії гімназії і ліцею Р. Ш. в честь Покійного безпосередньо перед самими похоронами складаємо наше глибоке спасибі.

Несказано ми вдячні всім тим, що відвідували Покійного й дали поміч у часі самої недуги, виявили нам багато співчуття, а особливо в часі підготови й самих похоронів в неодному нам допомогли. Зокрема дякуємо тут Впов. п. п. дир. А. Бараникові, проф. А. Бабракові, проф. І. Чмолам, проф. О. і Д. Буркам, проф. А. Іваненкові, проф. В. Кульчицькому, С. Менцінській, М. Созанській, п. Хомичеві й проф. П. та І. Чмолам.

Справжнім ліком в цьому безмежному нашому стражданні була велика участь рідного громадянства у похоронах Покійного. За останню прислугу Покійному в організованих рядах невимовна дяка Співочому Т-ву „Боян“, Спортовому Клюбові „Ватра“, всій молоді і Педагогічній Раді гімназії і ліцеях Р. Ш., Вселюдній школі Р. Ш. і II Вчительському Зборові та делегатам Педагогічних Рад і молоді Державного ліцею й гімназії, Коед. ліцею і гімназії ім. Сенкевича, Технічної школи та делегатам Педагог. Ради коед. ліцею й гімназії ім. Штернбаха.

Вкінці дякуємо від усього серця всім приятелям та знайомим за устні та письменні вислови співчуття в цьому нашому безмежному горі.

Дрогобич, у квітні 1939.

944 **Мати, дружина, діти.**

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Подяка.

З волі Всевишнього відійшов від нас на віки на сам Великдень, 9. квітня 1939 найдорожчий і одинокий син, брат і братанок бл. п. **Ярослав Олексій Тесля,** студент І-го року Богословської Академії у Львові.

Прибиті важким смутком складаємо оцією дорогою нашу горячу подяку Високопреподобному о. д-рові Володимирові Стецюкові за те, що негайно по смерти нашого дорогого Небіжчика зявився в шпиталі Народної Лічниці і своєю щирою потіхою і молитвами дав сильну моральну підтримку розпукою опанованій матері і тяжким горем прибитій родині Покійного, а опісля, не зважаючи на віддаль, труди а навіть перешкоди, з якими стрінувся зі сторони ректора Духовної Семинарії о. д-ра Йосифа Сліпого, прибув на похорони Покійника у Збаражі і взяв у них участь, та своєю сердечною і глибоко продуманою промовою попрощав Покійного над його могилою.

Водночас щиро дякуємо Високопреподобним о. дек. Василеві Боліновському, о. проф. Йосифові Кодельському, о. пароховi Евгенові Мацелюхові, о. Григорієві Яструбецькому, о. Павлові Шиішкому, о. Ярославові Богатюкові і о. Володимирові Мушкевичові за звеличання своєю участю похоронної Богослужби, зокрема о. пар. Е. Мацелюхові і о. проф. Йосифові Кодельському за їх зворушливе і сердечне прощання Покійного.

Сердечні слова подяки складаємо теж Товаришкам і Товаришам Покійного та Вп. Членам Т-ва „Сокіл“ в Збаражі, до якого належав Покійний, за дбайливе приготування кімнати для зложення тіла Покійного, за дбайливе приготування кімнати для зложення тіла Покійного, за вшанування памяти Покійного посмертними жалібними оповістками і окремими вінками, та за це, що на своїх раменах занесли Покійника на місце вічного супочинку і своїми сердечними словами засвідчили духовний звязок із Покійним.

Дякуємо теж п. Володимирові Жилі, ст. прав., товаришеві Покійного за його палке, щиро-товариське прощання Покійного над гробом. Дякуємо також усім тим Товаришам Покійного, студентам Богословської Академії у Львові, які по смерти Покійного віддали Йому у Львові останню прислугу і тим, які хотіли звеличати своєю участю похоронний обряд у Збаражі, однак стрінулися з відмовою ректора Духовної Семинарії о. д-ра Йосифа Сліпого, не могли виконати свого бажання.

Неменше щиро дякуємо хорові „Бояна“ в Збаражі і його диригентові Вп. п. Л. Красноперi, директорові Окружного Союзу Кооператив у Збаражі і оркестрі філії Т-ва „Просвіти“ в Збаражі під орудою Вп. Томи Касіля за участь у тому сумному обряді.

Окрему подяку складаємо лікарям і і сестрам шпиталю Народньої Лічниці у Львові за їх жертвенну і правдиволюдську опіку в часі грізної недуги Покійника, далі щиро дякуємо Вп. п. д-рові Я. Малисові за те, що перевів важку операцію Покійного і що зробив все можливе, щоб ратувати молоде життя Покійного і Вп. п. д-рові Б. Макарушці за більше, як людське піклування Покійним у часі дижуру в останній день Його короткого життя.

Вкінці прийміть слова нашої глибокої подяки Ви всі рідні, друзі, знайомі та незнайомі, що з правдивим жалем так численно проводили Покійника у країну „де нема болізни, ні печали“ в нам склали слова правдивого спочуття і поділили з нами наше безмежне горе у днях нашого великого болю.

948 **Мама, сестра з мужем і стрийко Іван.**

Оповістка.

Жертви зложені в Адміністрації „Діла“: на **Рідну Школу зол. 15.**— як святочна збірка о. Осип Бадан і парохіяни, Завадка під Туркою.

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj. Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.